

вичките. Не дойдоха. Страх ги беше. Вместо тях, из въздуха почнаха да летят безброй пеперуди. Всяки ден ставаха повече. И скоро толкова много пеперуди и гъсеници се навъдиха, че хората започнаха да излизат с чували на главите си.

А, когато дърветата цъвнаха, гъсениците за един ден изядоха всички цветове. После се нахвърлиха на листата. Накрая изгризаха младите клончета. Когато по дърветата не остана нищо, нахвърлиха се на посевите. Изгризаха и тях.

Царството заприлича на пустиня. Нямаше нито зелен храст, нито се чуваше птича песен. Над пустото поле и гарвани не се виждаха.

Хората гледаха отчаяно. Сбърка се царят. Свика съветници. Мислиха три дни и три нощи. Нищо не можаха да измислят. Тогава решиха:

„Който избави царството от тази напасть, ще получи голяма награда. Голямата награда блазнеше всички. Превървя се мало и голямо. Ала никой не каза нищо умно. Гъсениците и пеперудите продължаваха да се множат.

Един ден пред двореца застана белообраз старец. Веднага го заведеха при царя.

— Какво има дядо? — кротко го запита царят.

— Ех, синко! Ти стори голям грях, но като гледам, на какво е заприличала хубавата ни земя, реших да помогна. Нося цяр против гъсениците. От много далече го нося.

Като каза това, старецът бръкна в кошничката, която носеше, и извади няколко врабчета. Пустна ги. Те хвъркнаха. И стана истинско чудо. Облаци пеперуди побегнаха пред тях.

Царят разбра, каква голяма грешка беше сторил. Скоро от съседните царства закупи много живи врабчета. Есента от пеперудите и гъсениците нямаше следа. Но народът гладува цялата зима.

От тогава и до ден днешен, в това царство никой не закача врабчетата. Те хвъркат свободно, защото знаят, каква голяма полза принасят на хората.

Когато учителят свърши приказката, Дичо стана и пустна врабчетата. Те хвъркнаха и се изгубиха.

— Господин учителю, — запита Любчо, — ами старецът получил ли наградата.

— Да, деца. Царят, като видял, че старецът е по-умен от него, поиска дори да го направи свой съветник. Но, дядото благодарил и заминал там, от където дошъл. И никой го не чул ни видял.

Асен [п. Василев]

